№17 (284) • 14 მაისი, 2014 წელი • გამოდის ოთხშაბათს • E-mail: saertogazeti@yahoo.com • ფასი 1 ლარი

WWW.SAERTOGAZETI.GE

საერთო გაზეთი

მზადდება თუ არა შეთქმულება ირაკლი ღარიბაშვილის წინააღმდეგ?

ირაკლი ღარიბაშვილი

„ექვმიტანილია“ და შეიძლება მალე „უსამშობლოთა პოლიტგაერთიანებამ“ მძიმე ბრალდებები წაუყენოს

თილი“ ალასანია

ქართული ნიჭის მორიგი გაბრწყინება

„ვარდისფერი ოცნების“ მაძიებელნი და იმიტირებული სოხუმი ათენში იცხოვრო ბედნიერ ქვეყანაში, იყო დამსახურებულად ცნობილი და მსოფლიოს გააცნო შენი ერის ტკივილი - ეს დიდი სამსახურია.

„მულტიმედიალურ და ბისექსუალურ, უტოპიურ და გლობალიზებულ ეპოქაში, არჩევანის გარეშე ან პირიქით მიზანმიმართულად მოხვედრილი პირდაპირი ვიყავი: კლიშეამწყდარი ხელოვნება განუსაზღვრელი სადაც არაფერს ჩაუვლია უკვალოდ, რამაც ასე გაუცრუა იმედები წინა თაობას, გადარჩენის ინსტიქტისთვის გამოგონილი რეფლექსით და პლასტიკით, სადაც არც რეტროგრადობის ეშინათ და არც სუსტ არტს იწუნებენო“ ამბობს ანდრო ვეკუა, რომელსაც ასე ახასიათებენ პრესაში: თავისუფლების ფუფუნების გაცნობიერებამ უნისონში ვიბრირებულმა ნერვებმა, ველურ ცხოველებზე სიმეტრიულად მიწყობილმა ბეწვმა, მილიარდობით ასო

ციციას ერთ ბიჭში დაუდო დასაბამი, რომელმაც შავი ზღვის სერფინგის ასოციციით მუზეუმებში დაცული ქანდაკებებით, სერიული გამოფენებით, ინტერნაციონალური იმიჯით, იმის დავიწყებით რაც იყო და თავისებური ლიტერამართლობის მიმართ, რომელსაც სჩადის ცივილური სამყაროს ერთი ნაწილი და მეორის მიმართ და რომლის მსხვერპლია უამრავი სიცოცხლე და ადამიანური კეთილდღეობა.

ომი. უსახელო ქუჩა. პატარა ბიჭის მიერ სოხუმიდან აფრენილი ბოლო თვითმფრინავით დატოვებული სოხუმი. ის არ მონაწილეობს საკუთარი მომავლის დაგეგმვაში.

ხატვაა, ხვალ შეიძლება ის იყოს კინო, ტექსტი, ინსტალაცია...“

გაზეთები ასევე წერენ: ანდროს კონსტრუქცია თოჯინების სახლებს ჰგავს, სადაც სიცოცხლე დასრულებულია და დუმილს დაუსადგურებია. მხატვარმა პირადი მეხსიერებით და ფოტოებით შექმნა ქვეყანა, რომელიც მისთვის გაქრა. მართლა გაქრა, ის ვარს და დიდ ხელოვანს რომლის დიდ და ცნობილ ოჯახთან ბევრი რამ მაკავშირებდა ჩემს იმ წარსულში, რომელიც ასე უმოწყალოდ წაიშალა ამქვეყანაზე და მხოლოდ სიზმრებში, მოგონებებში და ოცნებებში დაგვრჩა, როგორც დიდი ხელოვანებს, ასევე აფხაზეთის უბრალო მოქალაქეებს და ყველა თან დავატარებთ.

თურმე, არაფერი მცოდნია ნიჭიერი ამ მხატვრის დამსახურების შესახებ. ქალაქის საუკეთესო და პრესტიჟულ მუზეუმში მოწყობილმა გამოფენამ ჩემზე წარუშლელი შთაბეჭდილება მოახდინა, რადგან სრულიად მოულოდნელად მოვხვდი წლების განმავლობაში ნალოლიავებ „ვარდისფერი ოცნებაში“ - ჩემს უსაყვარლეს მინი-ქალაქში, რომელის განსაკუთრებული სილამაზე ასე მძაფრად იგრძნობა, მაგრამ სიცოცხლე აკლია, ის დასაბამს აძლევს ბედნიერებას – სწორედ ეს ვითაა აფხაზეთიდან დევნილების ბედნიერებას მოკლებეული სიცოხლე და მაინც მშვენიერია, რადგან როგორი მძიმეც უნდა იყოს, ცხოვრება, რომელიც გრძელდება - მშვენიერია... ახალი სახეები ახალი იდეებით ახალ მწვერვალებს იპყრობენ და ალბათ, უფრო გონიერ საზოგადოებას შექმნიან სადაც მტრობა და თვალთმაქცობა არ იბატონებს.

ანდრო ვეკუა შვილია ცნობილი ვოვა ვეკუასი, რომელიც საკუთარი ეროვნულობის გამო აფხაზეთში გალვივებულ შუღლს პირველი ემსხვერპლა, რადგან ამოძრავებდა იდეა აფხაზ ძმებთან დაპირისპირება აეცილებინა ქართველებისთვის, მაგრამ საბჭოთა დამანგრეველი მანქანა, მისი განხორცილების სასულებას არ იძლეოდა, თორემ ეს ომი არც ქართველს სწირდებოდა და არც აფხაზს, და ვისაც სჭირდებოდა სწორედ მან მოიგო, ჩვენ ორივემ დავკარგეთ ბევრი რამ, მათ შორის უმოწყალოდ გავწირეთ ყველაზე ძვირფასი – საუკუნეებით ნაშენები ინტენაციონალური თანაცხოვრების კულტურა იყო.

ანდრო ვეკუას გამოფენაზე ექსპონირებული ნიმუშებზე ბევრს წერენ და არ შეიძლება არ დაეთანხმო, რომ ის აწმყოში გამქრალი წარსულის რეანიმაცას ახდენს, სადაც იგრძ-

საუკუნეში თავისი ისტორია შექმნა...

ვენეციის ინტერნაციონალური გამოფენა „ბიენალე“ მხოლოდ საუკეთესოებს უყრის თავს და შორის არის ქართველი მხატვარი ანდრო ვეკუა ევროპაში 40 წლამდე ასაკის ხელოვანთა შორის ერთი-ერთი წარმატებული, ძვირადღირებული, ბევრი გალერეისთვის ხელმიუწვდომელი ხელოვანი, რომელიც მწვერვალამდე მივიდა პოლიტიზებული არტით და სოციალურ პრობლემებზე ყვირილით.

ანდრო ვეკუას საგამოფენო პროექტს კრიტიკამ „აფხაზეთი“ უწოდა, რადგან სოხუმის შენობების იმიტირებლი მაკეტებია წარმოდგენილი.

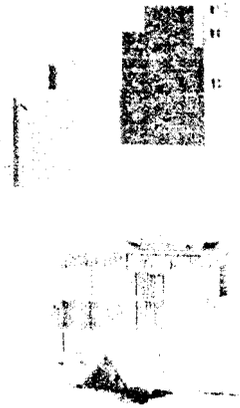

საბერძნეთის საზოგადოება განსაკურებული ინტერესით ელდა აფხაზეთიდან დევნილ ახალგაზრდა მაგრამ უკვე საკმაოდ წარმატებულ ხელოვანს, რომელის წარსული აფხაზეთთან, კერძოდ სოხუმთან არის დაკავშირებული და ანდრო ვეკუას ამჟამად საბერძნეთს სტუმრობს. მისი ნამუშევრები ქალაქ ათენის ათენში ბენაკის მუზეუმის მთავარ საგამოფენო დარბაზშია გამოფენილი, სადაც ხელოვნებისმოყვარულთა რიგები არ წყდება, ანდრო ვეკუას ემოციური ნახატების გამო, რომელსაც ახასიათებენ, როგორც პროტესტი იმ უსაშვეიცარია ხდება მისი თავშეაფარი ქვეყანა. ბაზელში ხატვას ისწავლის... და საბოლოო გადწყვეტილებას ღებულობს იმის კვალდაკვალ, თუ რისი კეთება სურს, რისი მოთხოვნილება აქვს: რეპორტიორების მიერ მისთვის დასმულ შეკითხვებზე პასუხები დაუჯერებელი ისტორიებითაა გაჯერებული, ხოლო აზრები პირადად მასავით ღრმა და განსაკუთრებულია, - იუწყებიან გაზეთები: „არ ვთვლი, რომ მხატვარი ვარ და აუცილებლად უნდა ვხატო, იდეა მომდის და სათქმელს გამოვხატავ, რითიც შემიძლია, დღეს აღარ არსებობს იმ სახით რაც იყო, ხოლო მომავალი არ ჩანს...

ამ გამოფენის გახსნას ათენში განსაკუთრებული ინტერესით მოველოდი ბერძენ მოყვარულთა შორის ჩამდგარი, რადგან ცნობილ მხატვარ ანდრო ვეკუას ... ...